

USTAWA O SAMORZĄDZIE GMINNYM

Komentarz

Redakcja naukowa Bogdan Dolnicki

Monika Augustyniak, Renata Cybulska, Bogdan Dolnicki
Jadwiga Glumińska-Pawlic, Joanna Jagoda, Roman Marchaj
Czesław Martysz, Andrzej Matan, Tomasz Moll, Anna Wierzbica

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

WYDANIE **3**

USTAWA O SAMORZĄDZIE GMINNYM

Komentarz

Redakcja naukowa Bogdan Dolnicki

Monika Augustyniak, Renata Cybulska, Bogdan Dolnicki
Jadwiga Glumińska-Pawlic, Joanna Jagoda, Roman Marchaj
Czesław Martysz, Andrzej Matan, Tomasz Moll, Anna Wierzbica

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

WYDANIE **3**

Stan prawny na 1 lutego 2021 r.

Wydawca
Izabella Małecka

Redaktor prowadzący
Tomasz Pietrzak

Opracowanie redakcyjne
Violet Design Wioletta Kowalska

Projekt okładek serii
Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Komentarze do poszczególnych artykułów napisali:

Prof. zw. dr hab. Bogdan Dolnicki: art. 1, 2 (tezy 1–11), art. 4–4b, 9a, 11b, 40–41,
42, 85–88, 93 (tezy 13–15)

Prof. dr hab. Czesław Martysz: art. 11–11a, 12, 15–17, 18a–21a, 23–24, 26–29a,
33 (tezy 1–8), art. 38–39

Prof. dr hab. Andrzej Matan: art. 9, 89–102a (oprócz art. 93 tezy 13–15)

Prof. dr hab. Jadwiga Glumińska-Pawlic: art. 10a–10d, 51, 54, 58–62, art. 73a

Dr hab. Joanna Jagoda: art. 2 (tezy 12–18), art. 30 (tezy 6–11), art. 43–47, 49–50a

Dr hab. Anna Wierzbica: art. 3, 14, 22, 24a–25b, 33 (tezy 9–14)

Dr hab. Monika Augustyniak: art. 5, 5a (oprócz tez 2–6, 11–12, 14–22),
art. 7 (teza 12), art. 18 (teza 12), art. 35, 36–37b, 48

Dr Renata Cybulska: art. 10, 64, art. 65–73, 73b–74, 84–84a

Dr Roman Marchaj: art. 4c–4f, 5a (tezy 2–6, 11–12, 14–22), art. 5c, 10e–10g,
35a, 41a

Dr Tomasz Moll: art. 5b, 6–8 (oprócz art. 7 teza 12), art. 18 (oprócz tezy 12),
art. 30 (tezy 1–5 i 12–14), art. 31–31b

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2021

ISBN 978-83-8223-217-2

3. wydanie

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

WPROWADZENIE

Pojęcie samorządu, a w szczególności samorządu terytorialnego, było już niejednokrotnie definiowane. Mimo to nadal nie jest rozumiane jednolicie. Wpływ na taki stan rzeczy miały z reguły konkretne warunki polityczne, w jakich tworzono poszczególne definicje. „Instytucja samorządu jako jednego ze sposobów decentralizowania administracji państwowej ma za sobą tak bogatą literaturę, iż dodanie jakichś nowych elementów do samego określenia tego, co jest samorządem, jest już chyba niemożliwe”¹.

Instytucja współczesnego samorządu terytorialnego jest wynikiem długiej ewolucji. Jej rezultatem były dwa rozbieżne pojęcia samorządu. Pierwsze z nich to samorząd w znaczeniu prawnym (korporacyjnym), rozumiany jako wykonywanie zadań administracji publicznej w sposób zdecydowany i na własną odpowiedzialność przez odrębne w stosunku do państwa podmioty, które nie są w zakresie wykonywania swoich zadań poddane żadnej ingerencji państwowej.

Na tym tle zrodziło się pojęcie pośredniej administracji państwowej², która to administracja jest sprawowana nie bezpośrednio przez organy państwowe, lecz przez podmioty samodzielne, zdolne do działań prawnych, administrujące zadaniami państwowymi. Administracja taka jest zdecentralizowana. Wyodrębnienie bezpośredniej i pośredniej administracji państwowej ma znaczenie praktyczne, administracja pośrednia stoi bowiem w zasadzie poza ciągiem instancyjnym (podporządkowaniem hierarchicznym) bezpośrednich organów państwowych.

---

¹ J. Starościk, *Decentralizacja administracji*, Warszawa 1960, s. 53.

² Przedmiot pośredniej administracji państwowej pokrywa się znacznie z samorządem terytorialnym, lecz w obydwu konstrukcjach pojęciowych akcenty są nieco inaczej rozłożone. Podczas gdy w przypadku samorządu nacisk położony jest na samodzielny byt jego podmiotu, to w przypadku pośredniej administracji państwowej – na zależność od państwa. Jedno nie wyklucza drugiego. Dalsza różnica polega na tym, że przez pojęcie samorządu zwykle rozumie się materialny zasięg funkcjonalny, podczas gdy pośrednia administracja państwowa zawiera ponadto kwestie organizacyjne i określenie istoty organów; E. Forsthoff, *Lehrbuch des Verwaltungsrechts*, t. 1, München 1973, s. 470.

Drugie ujęcie samorządu – w znaczeniu politycznym – oznacza honorowe uczestnictwo osób fizycznych w wykonywaniu określonych zadań państwowych. Chodzi tu zatem jedynie o samorządność personalną.

Drogę do ujednoczenia poglądów na charakter prawny samorządu terytorialnego utorowała Światowa Deklaracja Samorządu Lokalnego uchwalona na 27. Światowym Kongresie Międzynarodowego Związku Władz Lokalnych w dniach 22–26.09.1985 r. w Rio de Janeiro. Stanowi ona, że „samorząd lokalny oznacza prawo i powinność władz lokalnych do lokalnego regulowania i zarządzania sprawami publicznymi dla dobra społeczności lokalnej” (art. 2 ust. 1) oraz że zarówno zasada samorządu lokalnego, jak i podstawowe kompetencje władz lokalnych powinny zostać zapisane w konstytucji lub ustalone w drodze ustawowej (art. 1 i 3 ust. 3)³.

Podobne przepisy zawiera Europejska Karta Samorządu Lokalnego uchwalona 15.10.1985 r.⁴ Zgodnie z jej brzmieniem:

- zasady samorządu komunalnego są określane w wewnętrznych przepisach prawnych i w miarę możliwości w konstytucjach;
- samorząd komunalny oznacza prawo i faktyczną możliwość komunalnych korporacji terytorialnych do regulowania i kształtowania w ramach ustaw znacznej części spraw publicznych na własną odpowiedzialność, dla dobra mieszkańców;
- podstawowe kompetencje komunalnych korporacji terytorialnych są określone w konstytucji lub ustawach; to postanowienie nie wyklucza jednak przekazywania komunalnym korporacjom terytorialnym określonych kompetencji;
- komunalne korporacje terytorialne mają w ramach ustaw prawo do zajmowania się wszelkimi sprawami, które nie zostały wyłączone z ich kompetencji lub przekazane innym organom;
- nadzór administracyjny nad komunalnymi korporacjami terytorialnymi może być sprawowany tylko w sposób określony w konstytucji lub ustawach zwykłych i w przypadkach tam przewidzianych; celem nadzoru nad działalnością komunalną może być zasadniczo tylko zapewnienie przestrzegania ustaw i zasad konstytucji; nadzór ten w odniesieniu do zadań, które zostały komunalnym korporacjom terytorialnym powierzone, obejmować może kontrolę celowościową;
- nadzór nad komunalnymi korporacjami terytorialnymi należy tak pełnić, aby przestrzegana była zasada proporcjonalności pomiędzy stosowanymi środkami nadzoru a znaczeniem chronionych przez ten nadzór interesów.

---

³ Polski tekst Światowej Deklaracji Samorządu Lokalnego został opublikowany we wkładce do dwutygodnika „Gospodarka – Administracja Państwowa” z października 1988 r.

⁴ Europejska Karta Samorządu Lokalnego, sporządzona w Strasburgu 15.10.1985 r. (Dz.U. z 1994 r. poz. 607). Tytuł Karty z Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego na Europejską Kartę Samorządu Lokalnego został zmieniony przez pkt 1 obwieszczenia Ministra Spraw Zagranicznych z 22.08.2006 r. o sprostowaniu błędu (Dz.U. Nr 154, poz. 1107).

Obie przedstawione wyżej deklaracje międzynarodowe zawierają regułę, że samorząd terytorialny poprzez uregulowanie go w konstytucjach i ustawodawstwach krajowych staje się jedną z podstawowych instytucji prawnoustrojowych współczesnego państwa. Zakres regulacji konstytucyjnej jest odmienny w poszczególnych państwach – od wyrażenia jedynie ogólnej zasady, po szczegółową regulację zasad organizacyjnych i funkcjonalnych. Jednakże żadne ustawodawstwo nie zawiera wyczerpującej definicji samorządu terytorialnego. Toteż trud zdefiniowania tego samorządu spada na doktrynę. Najczęściej dokonano tego, formułując katalog cech samorządu terytorialnego na podstawie rozwiązań normatywnych⁵.

Bogdan Dolnicki

---

⁵ Por. B. Dolnicki, *Samorząd terytorialny*, Kraków 2009, s. 19 i n. Przegląd teorii i definicji samorządu terytorialnego przedstawia I. Skrzydło-Niżnik, *Model ustroju samorządu terytorialnego w Polsce na tle zagadnień ustrojowego prawa administracyjnego*, Kraków 2007, s. 167–288.

USTAWA

z 8.03.1990 r.

o samorządzie gminnym

(tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 713; zm.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1378)

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Art. 1. [Wspólnota samorządowa]

- 1. Mieszkańcy gminy tworzą z mocy prawa wspólnotę samorządową.**
- 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o gminie, należy przez to rozumieć wspólnotę samorządową oraz odpowiednie terytorium.**

1. W Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2.04.1997 r.¹ zasada samorządu terytorialnego i decentralizacji władzy publicznej uzyskała rangę naczelną zasady ustrojowej, wyrażonej w rozdziale I, zatytułowanym „Rzeczpospolita” (art. 15 i 16).

Doniosłość klasyfikacji przejawia się w tym, że w zasadach tych:

- 1) znajdują zakotwiczenie inne normy konstytucyjne;
- 2) określają one cechy danej konstytucji;
- 3) wyrażają one podstawowe wartości konstytucyjne².

Zgodnie z art. 15 ust. 1 Konstytucji RP ustrój terytorialny Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia decentralizację władzy publicznej. I dalej, art. 16 ust. 2 Konstytucji RP zawiera regułę, iż: „Samorząd terytorialny uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej. Przysługującą mu w ramach ustaw istotną część zadań publicznych samorząd wykonuje w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność”. Pojawia się tu zatem pytanie o istotę samorządu terytorialnego.

¹ Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.

² Por. M. Granat, *Konstytucyjne zasady ustroju* [w:] *Polskie prawo konstytucyjne*, red. W. Skrzydło, Lublin 1997, s. 124; A. Bisztyga, *Samorząd terytorialny w Konstytucji RP* [w:] *Vademecum pracowników administracji publicznej (samorządowej oraz rządowej)*, red. M. Kalinowski, B. Piechura, Katowice 1998, s. 102.

Podmiot samorządu tworzy społeczność lokalna zamieszkała na danym terenie, zorganizowana w terytorialny związek samorządowy (art. 16 ust. 1 Konstytucji RP). A zatem województwo, powiat, gmina są traktowane jako związek mieszkańców danego obszaru – korporacja terenowa.

W art. 16 Konstytucji RP zdefiniowano wspólnotę samorządową, którą z mocy prawa tworzy „ogół mieszkańców”. Należy zatem przyjąć, iż w skład owej wspólnoty wchodzi nie tylko obywatele, ale również cudzoziemcy i bezpaństwowcy.

Związek mieszkańca z gminą (powiatem, województwem) oparty jest na stałym zamieszaniu w gminie, rozumianym jako „koncentrowanie interesów życiowych”³.

2. Upodmiotowienie społeczności lokalnej rozumiane jest tu zatem nie socjologicznie czy politycznie, lecz przede wszystkim prawnie. Przy czym upodmiotowienie to dokonywane jest przez państwo w celu realizacji jego zadań. Na tym tle w doktrynie występują rozbieżności co do ujmowania kategorii interesu lokalnego.

W aspekcie prawnoustrojowym (organizacyjnym) władza lokalna jest zawsze fragmentem ustroju państwowego. Dlatego też szczególnie istotne jest rozstrzygnięcie kwestii, czy władze lokalne uznaje się za instrument realizowania w terenie celów państwowych, czy też zakłada się istnienie celów lokalnych, odrębnych od państwowych. Rozstrzygnięcie powyższej kwestii może nastąpić w drodze uznania istniejącego obiektywnie interesu lokalnego.

Przeważająca część doktryny jest zgodna, iż kategoria interesu lokalnego ma charakter obiektywny⁴. Interes lokalny jest często inny niż interes społeczności ogólnopaństwowych, ale nie może to oznaczać, że z reguły interes społeczności lokalnej jest mniej ważny. Rozróżnienie obu kategorii interesów – ogólnopaństwowego i lokalnego – wiąże się bardzo ściśle z problematyką decentralizacji administracji państwowej. Decentralizacja polega – najogólniej rzecz biorąc – na prawnym zapewnieniu organom niższych stopni w strukturze organizacyjnej względnej samodzielności w stosunku do organów wyższego szczebla. Dokonuje się tego poprzez wyraźne określenie możliwości i sposobów ingerowania organów wyżej usytuowanych w działalność organów niżej stojących w strukturze organizacyjnej. Z zastosowania zasady decentralizacji w strukturze organów administracji państwowej i samorządu wynika ponadto reguła, iż nadzór nad organami zdecentralizowanymi odbywa się przy użyciu środków wyraźnie przez ustawę określonych i dozwolonych w danej, konkretnej sytuacji.

³ Na ten temat E. Olejniczak-Szałowska, *Członkostwo wspólnoty samorządowej*, ST 1996/5.

⁴ Tak J. Boć, *Autonomia gminna (samorząd gminny) w Belgii*, ST 1992/3, s. 27–33; M. Kulesza, *Administracyjno-prawne uwarunkowania polityki przestrzennej*, Warszawa 1987, s. 58 i n.; M. Wyrzykowski, *Pojęcie interesu społecznego w prawie administracyjnym*, Warszawa 1986.

Strukturę zdecentralizowaną można przedstawić również w następujący sposób:

- 1) każdy szczebel struktury ma dokładnie określony zakres spraw o znaczeniu w skali całej struktury – lokalny (odcinkowy) oraz funkcję celu, za realizację której w obrębie tych spraw odpowiada;
- 2) ma ponadto ustalony zakres samodzielności w osiąganiu tych celów, przy czym samodzielność ta objęta jest ochroną prawną;
- 3) nadzór – w miejsce działającego *ex ante* nadzoru dyrektywnego – przybiera postać działającego *ex post* nadzoru weryfikacyjnego;
- 4) działa system instrumentów informujących, jakim nadrzędnym celom służą cele szczebli niższych oraz jakie są warunki gospodarowania;
- 5) działa wreszcie system bodźców nakierowujących działanie szczebli niższych na cele, za osiągnięcie których odpowiadają.

Uznanie samorządu terytorialnego za element struktury zdecentralizowanej oznacza, iż jednostka tego samorządu – gmina – została wydzielona z całości administracji państwowej. Wydzielenie to dokonuje się poprzez uznanie odrębności prawnej interesu lokalnego, a co za tym idzie – przyznanie swobody realizacji i ochrony tego interesu. Oczywiście proces ten odbywa się na podstawie konkretnej normy prawnej i właśnie owa norma stanowi granicę samodzielności działania jednostki samorządowej. Samodzielność ta nie jest zatem bezwzględna; bezwzględna jest jedynie w ramach prawa i do granic tym prawem określonych.

3. Literatura przedmiotu, mówiąc o podmiocie samorządu, posługuje się pojęciem terytorialnej korporacji komunalnej. Oznacza ono, iż samorząd to sprawowanie administracji przez zbiorowość zainteresowanych osób. W przypadku samorządu terytorialnego chodzi o osoby zamieszkałe na danym terenie.

Przynależność do społeczności samorządowej nie zależy od aktu przystąpienia. Powstaje ona z mocy samego prawa, na skutek nabycia przez osobę fizyczną określonej cechy, np. zamieszkiwania na obszarze gminy.

Nie można natomiast uznać za trafne określenia więzi między członkami a społecznością samorządową jako przynależności przymusowej. Skoro bowiem przystąpienie do społeczności nie jest aktem woli, zainteresowana osoba nie może praktycznie odmówić przystąpienia.

Nie ma więc konieczności stosowania jakichkolwiek środków mających na celu wymuszenie przynależności. Jeżeli nawet członek społeczności samorządowej zachowuje się całkowicie biernie, nie ma to żadnego wpływu na jego powiązania prawne ze społecznością.

A zatem elementami definiującymi gminę są wspólnota samorządowa oraz odpowiednie terytorium. Wspólnotę samorządową tworzą mieszkańcy gminy, przy czym ich przynależność do wspólnoty wynika z samego faktu zamieszkiwania na danym terenie. Ustawodawstwo nie przewiduje w tym zakresie jakichkolwiek obowiązków przejawiania aktów woli (przystąpienia do wspólnoty bądź zgody organów gminy).

4. O tym, kto jest **mieszkańcem gminy**, rozstrzyga art. 25 k.c.: „Miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu”, a zatem mieszkańcem gminy jest osoba fizyczna przebywająca na terytorium gminy z zamiarem stałego pobytu. Zgodnie z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego stałego zamieszkania danej osoby w określonym miejscu nie ocenia się wyłącznie według jej zameldowania na pobyt stały, lecz na podstawie faktów świadczących o jej stałym przebywaniu w tej miejscowości (wyrok z 11.10.1991 r., SA/Lu 630/91, OwSS 1993/5, poz. 109; wyrok z 22.08.1996 r., SA/Gd 1956/95, OSP 1997/1, poz. 17).

Nieuzasadniony wydaje się pogląd, zgodnie z którym: „Dla wyznaczenia członków wspólnoty samorządowej nie jest decydujący «zamiar przebywania w gminie na stałe», skoro mieszkańcami są również osoby niemające zdolności do czynności prawnych lub mające tę zdolność w stopniu ograniczonym, co każe zrezygnować z odwołania się do art. 25 k.c., czyniącego z zamiaru stałego pobytu w miejscowości kryterium identyfikacji miejsca zamieszkania osoby fizycznej”⁵.

„Brak zameldowania nie pozbawia osoby stale zamieszkującej w gminie statusu członka wspólnoty gminnej” (wyrok NSA z 29.06.1995 r., SA/Po 518/95, OwSS 1996/2, poz. 43). Oznacza to, że zameldowanie na pobyt stały powinno być traktowane jedynie jako jeden z dowodów wskazujących na przebywanie danej osoby na terenie gminy z zamiarem stałego pobytu.

W wyroku z 2.07.2014 r., I OSK 1054/14, LEX nr 1511825, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Mieszkańcem gminy jest osoba fizyczna przebywająca na terytorium gminy z zamiarem stałego pobytu. Stałego zamieszkania danej osoby w określonym miejscu nie ocenia się wyłącznie według jej zameldowania na pobyt stały, lecz na podstawie faktów świadczących o jej stałym przebywaniu w tej miejscowości. Brak zameldowania nie pozbawia osoby stale zamieszkującej w gminie statusu członka wspólnoty gminnej. Wspólnotę samorządową tworzą osoby stale zamieszkujące w gminie. Brak formalnego zameldowania nie pozbawia statusu członka wspólnoty gminnej ani związanych z tym faktem praw i obowiązków. Jednostka samorządu nie może różnicować swoich stałych mieszkańców na tych zameldowanych i tych, którzy nie mają tego przymiotu”.

⁵ Tak W. Kisiel [w:] *Komentarz do ustawy o samorządzie gminnym*, red. P. Chmielnicki, Warszawa 2006, s. 44.

Z kolei w wyroku z 3.04.2014 r., II SA/Go 210/14, LEX nr 1454933, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim uznał, że: „Przynależność do wspólnoty samorządowej powstaje z mocy prawa w związku z zamieszkiwaniem na terenie danej jednostki i trwa tak długo, jak długo dana osoba tam zamieszkuje. Zameldowanie nie oznacza przynależności do wspólnoty samorządowej. Brak zameldowania nie pozbawia osoby stale zamieszkującej w gminie statusu członka wspólnoty samorządowej”.

5. Kolejną kwestią decydującą o istocie podmiotu samorządu jest jego organizacja. Terytorialny związek samorządowy, będąc strukturą o charakterze korporacyjnym, nie jest w stanie realizować swoich zadań *in pleno*. Z tego też powodu członkowie związku powołują w drodze wyborów organy (zwykle kolegialne), które w sposób bezpośredni wykonują zadania nałożone na związek. I właśnie powoływanie organów komunalnych w drodze wyborów uznawane jest za cechę konstytutywną samorządu terytorialnego.

Art. 2. [Podmiotowość i samodzielność gminy]

1. Gmina wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność.

2. Gmina posiada osobowość prawną.

3. Samodzielność gminy podlega ochronie sądowej.

1. Niezmiernie istotnym elementem składającym się na pojęcie podmiotu samorządu jest przyznawana terytorialnym związkom samorządowym przez prawo podmiotowość prawna. Pomijając teorie filozoficzne oraz historyczny rozwój tej instytucji⁶, należy stwierdzić, że obecnie zarówno w literaturze, jak i w ustawodawstwie samorządowym powszechnie uznawane jest znaczenie tej podmiotowości. Przy czym podmiotowość tę dzieli się na publiczną i prywatną (cywilnoprawną).

Prawna podmiotowość gminy oznacza, że gmina rozumiana jako lokalna wspólnota samorządowa oznaczonego prawnie terytorium ma własne, jej tylko przypisane prawa i obowiązki w sferze prawa prywatnego i prawa publicznego. Mówiąc inaczej: przez posiadanie jej tylko przyznanych praw i obowiązków gmina jest podmiotem prawa odrębnym od innych podmiotów prawa⁷.

2. **Podmiotowość (osobowość) publicznoprawna** daje jednostkom samorządowym możliwość nawiązywania stosunków prawnych z organami państwa⁸.

⁶ Na ten temat B. Dolnicki, *Samorząd terytorialny...*, 2009, s. 37–41, oraz M. Kasiński, *Monizm i pluralizm władzy lokalnej. Studium prawnopolityczne*, Łódź 2009, s. 282–292.

⁷ A. Błaś, *Prawna podmiotowość powiatu* [w:] *Powiat. Z teorii, kompetencje, komentarz*, red. J. Boć, Wrocław 2001, s. 28–37.

⁸ Por. J. Filipek, *O podmiotowości administracyjno-prawnej*, PiP 1961/2; F. Longchamps, *O pojęciu stosunku prawnego w prawie administracyjnym*, AUW Prawo 1964/19.

Komentarz stanowi aktualną i praktyczną analizę przepisów ustawy o samorządzie gminnym, przedstawiającą ogół norm prawnych odnoszących się do działalności samorządu terytorialnego, m.in.: zakresu działania i zadań gminy, organizacji władz gminy, aktów prawa miejscowego, gospodarki finansowej gminy, związków i porozumień międzygminnych, nadzoru nad działalnością gmin.

Trzecie wydanie komentarza zawiera omówienie m.in.:

- nowych przepisów o strategii rozwoju gminy zmienionych przez ustawę z 15.07.2020 r. o zmianie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju oraz niektórych innych ustaw,
- zmian w zarządzaniu nieruchomościami nienależącymi do gminnego zasobu nieruchomości wynikających z ustawy z 13.06.2019 r. o zmianie ustawy o Krajowym Zasobie Nieruchomości oraz niektórych innych ustaw,
- zasad zawierania umów między gminą a inwestorem realizującym niedrogowe inwestycje zaspokajające zbiorowe potrzeby wspólnoty wprowadzone na mocy ustawy z 30.08.2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw.

Komentarz zawiera odniesienia do najnowszego orzecznictwa, rozstrzygnięć organów nadzorujących samorząd terytorialny oraz do aktów prawa miejscowego obowiązującego w gminach. Poszczególne zagadnienia zostały nie tylko omówione na tle obowiązującego stanu prawnego, lecz wskazano także błędy ustawodawcze wywołujące w praktyce liczne wątpliwości interpretacyjne oraz przeanalizowano możliwości ich rozwiązań.

Publikacja przeznaczona jest dla pracowników samorządowych, radnych oraz prawników obsługujących podstawowe jednostki samorządu terytorialnego i ich jednostki organizacyjne. Połączenie aspektów teoretycznych i praktycznych czyni z komentarza użyteczną publikację również dla sędziów orzekających w sprawach samorządu terytorialnego.

Bogdan Dolnicki – profesor doktor habilitowany nauk prawnych; kierownik Zespołu Prawa Samorządu Terytorialnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach; radca prawny specjalizujący się w problematyce samorządowej; autor ponad stu prac naukowych z zakresu prawa administracyjnego oraz prawa samorządu terytorialnego.

9788382232172 W03P01

ISBN 978-83-8223-217-2

9 788382 232172

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL